

Parohia
„Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45,
Pașcani, jud. Iași

@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh:
Pr. Marius Ionuț Tabarcea
+40 745 776 456

Coslujitor:
Pr. Leonardo Ioan Atudorei
+40 747 580 111

Bucurați-vă!

ANUL VII • NR. 14 (172) • 23 AUGUST 2026

Credință vie. Bucurie deplină

„Cel ce iubește pe Dumnezeu prețuiește cunoștința Lui mai mult decât toate cele făcute de El și stăruiește pe lângă ea neîncetat cu mare dor.”

Sfântul Cuvios Maxim Mărturisitorul

Crâmpoeie din lumina sărbătorii

Când avem de toate, dar ne lipsește Dumnezeu

Tânărul din Evanghelia de astăzi vine la Hristos cu o întrebare care, de fapt, este întrebarea fiecărui om: „**Ce să fac ca să am viață veșnică?**” El nu era un om rău. Respectase poruncile, era moral și preocupat de mântuire. Și totuși, când Hristos îi cere să se desprindă de averea sa, tânărul pleacă întristat.

Aici începe asemănarea cu tânărul de astăzi. Și omul contemporan caută fericirea, dar adesea o caută în ceea ce poate avea: bani, carieră, confort, imagine, experiențe, tehnologie. Are mai multe posibilități decât oricând, dar nu întotdeauna și mai multă pace.

Diferența nu este între „tânărul bogat” și „tânărul sărac”, ci între omul care îl pune pe Dumnezeu pe primul loc și omul care pune altceva în locul Lui.

Poate că Hristos nu ne cere astăzi să vindem tot ce avem. Dar ne întreabă: „**Ce lucru din viața ta nu ești pregătit să lași pentru Mine?**”

Pentru unul poate fi banul, pentru altul orgoliul, telefonul, plăcerea, comoditatea sau dorința de a avea mereu dreptate.

Tânărul a plecat trist pentru că nu a putut renunța. Să nu plecăm și noi de lângă Hristos cu aceeași tristețe. **Să alegem libertatea de a nu fi robi lucrurilor și bucuria de a-L urma pe Dumnezeu.**

Viața Bisericii Cum și de ce postim pe 29 august?

În fiecare an, pe data de 29 august, zi de post aspru, Încredincioșii ortodocși prăznuiesc Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului, ultimul mare profet al Vechiului Testament. Sfântul Ioan Botezătorul îl muștrase pe Irod în repetate rânduri pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, soția fratelui său, și din această cauză, Irodiada îl ura. Sărbătorindu-și Irod ziua de naștere, i-a adunat pe boierii săi, pe voievozi, pe cei mai mari și pe toate căpeteniile Galileei și le-a făcut un ospăț mare. La acest ospăț, Salomeea, fiica Irodiadei, jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu dânsul, a cerut de la dânsul – după sfatul mamei sale – capul Sfântului Ioan Botezătorul, lucru care s-a și întâmplat.

Ziua de 29 august face parte din categoria posturilor de o zi din cursul anului bisericesc, alături de Înălțarea Sfintei Cruci, prăznuită pe 14 septembrie, și de Ajunul Bobotezei. Părintele profesor Ene Braniște menționează faptul că postim în orice zi a săptămânii ar cădea această sărbătoare, iar la masă vom mânca de două ori în zi, dar cu untdelemn.

În primul rând, Biserica ne îndeamnă să ținem post în această zi pentru a urma pilda Botezătorului Domnului, care și-a petrecut întreaga viață în rugăciune și asceză. El a pregătit calea Mântuitorului Hristos, i-a chemat pe oameni la botezul pocăinței, s-a învrednicit să-L boteze pe Iisus și apoi i-a făcut loc, spunând: „Aceluia i se cade a crește, iar mie a mă micșora” (Ioan 3, 30). De asemenea, după cum citim în Mineiul pe luna August, postim pe 29 august pentru a condamna, într-un fel, gestul necugetat al lui Irod, care a acceptat cerința Salomeei, în urma ospățului organizat cu prilejul zilei sale de naștere: „În tot chipul, se cuvine să fim în această zi cu înținare și mâhnire, și nu a avea plăcerea pântecelui, pentru viață cea înfrânată a Sfântului și pentru vărsarea lui de sânge, cea prin necurăță ucidere de către Irod. Căci, capul Înaintemergătorului a fost tăiat la ospăț din cauza jocurilor desfrânatei dansatoare și din cauza îmbuibării pântecelui și junghierii și vărsării de sânge de diferite vietăți. Iar nouă nu se cuvine a mânca aceste vietăți, ca să nu ne arătăm a fi următori îmbuibărilor lui Irod”.

Sfânta Liturghie pe înțelesul nostru (35)

Heruvicul. Intrarea mare

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”,
Mitropolitul Bartolomeu Anania

(continuare din numărul anterior)

Avem în rugăciune familia sacerdotală și monahală: preoții și diaconii de mir, preoții și diaconii călugări (care se numesc ieromonahi și, respectiv, ierodiaconi), călugării simpli, care nu au niciun fel de hirotonie, călugărițele, precum și slujitorii din clerul inferior, ipodiaconii și cântăreții.

Preotul: *Pe fericirii întru adormire Patriarhii Bisericii Ortodoxe Române [NN] să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa.*

Poporul: *Amin.*

Aici pot fi pomeniți, în continuare, și episcopii locali adormiți în Domnul, după cum va rândui Chiriarhul eparhiei respective.

Preotul: *Pe fericirii și pururea pomeniții ctitori ai acestui sfânt locaș și pe alți ctitori, miluitori și făcători de bine, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa.*

Poporul: *Amin.*

Așa cum v-am mai spus, ctitor este întemeietorul unui așezământ bisericesc, singur sau în asociere cu membrii familiei sau ai comunității locale. El construiește locașul (biserica sau mănăstire) pe cheltuiala lui, îl supune sfințirii și-l predă comunității parohiale sau monahale, după care se retrage. La rândul ei, comunitatea își asumă sarcina de a-l pomeni, prin preot, la toate slujbele liturgice. Ctitori devin și cei ce contribuie hotărâtor la reparații capitale sau renovări ale vechiului locaș. Pomelnicul ctitorilor se păstrează cu sfințenie în firida proscomidiarului, în văzul preotului. Există la noi și numeroase mănăstiri ctitorite de domnitori, boieri sau vlădici, ale căror pomelnice sunt prețioase nu numai prin vechime și frumusețe artistică, dar și prin însemnări marginale de importanță istorică.

Preotul: *Pe fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa.*

Poporul: *Amin.*

Datorită circumstanțelor și evoluției istorice, marea majoritate a Bisericilor Ortodoxe s-au constituit ca Biserici naționale, cu puternice implicații în viața, cultura și tradițiile poporului. De aici, datoria morală a fiecărei Biserici de a participa, prin rugăciune, la cultul eroilor, adică la pomenirea tuturor celor ce, într-un fel sau altul, s-au jertfit pe ceea ce se cheamă altarul patriei. Această participare nu se rezumă doar la slujbele speciale care se fac, la noi, în Ziua Eroilor (praznicul Înălțării Domnului), ci se exercită în fiecare Sfântă Liturghie prin stihul de față. Pomenirea îi cuprinde pe ostașii căzuți în lupte, deoarece singurul război admis de Biserica Ortodoxă este cel de apărare. Cei căzuți pentru libertatea și demnitatea noastră sunt tinerii din Decembrie 1989.

(Va urma)

#6

Ce este Sfânta Masă?

În centrul Sfântului Altar se află Sfânta Masă, locul cel mai sfânt al bisericii. Ea nu este o simplă masă de piatră sau de lemn, ci reprezintă în chip tainic mormântul și tronul lui Hristos.

Pe Sfânta Masă se săvârșește Sfânta Liturghie și are loc prefacerea pâinii și vinului în Trupul și Sângele Mântuitorului. De aceea, Sfânta Masă este centrul întregii vieți liturgice a bisericii.

Deasupra ei se află, de regulă, Sfânta Evanghelie, care îl reprezintă pe Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, și Sfânta Cruce, semnul prin care Mântuitorul a biruit păcatul și moartea.

În Sfânta Masă se păstrează și Sfintele Moaște, așezate acolo la sfințirea bisericii. Acest lucru amintește de faptul că Biserica este zidită pe mărturia și jertfa sfinților, iar cei care L-au urmat pe Hristos sunt părtași la viața și slava Lui.

Sfânta Masă este acoperită cu mai multe acoperăminte liturgice, iar în timpul slujbei ea devine locul în care se întâlnesc, în chip tainic, Jertfa lui Hristos, Învierea Sa și așteptarea Împărăției celei veșnice.

De aceea, atunci când privim spre altar, nu privim doar către un spațiu separat de restul bisericii. Privim către centrul în jurul căruia se adună întreaga comunitate euharistică.

Sfânta Masă ne amintește că Hristos este în centrul Bisericii, iar viața creștinului trebuie să-L aibă pe El în centrul tuturor lucrurilor.

„Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. De va mânca cineva din pâinea aceasta, viu va fi în veci.”

(Ioan 6, 51)

„Această Masă este înfricoșătoare, pentru că pe ea Se jertfește Hristos.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Să reținem!

- ✓ Sfânta Masă este centrul Sfântului Altar.
- ✓ Ea este legată simbolic de mormântul și tronul lui Hristos.
- ✓ Pe Sfânta Masă se săvârșește Sfânta Liturghie.
- ✓ În ea sunt așezate Sfinte Moaște la sfințirea bisericii.
- ✓ Sfânta Masă ne amintește că Hristos este centrul și temelia vieții Bisericii.

Întrebare pentru suflet

Dacă Hristos este în centrul Bisericii, este El cu adevărat și în centrul vieții mele?